

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1199899968
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1199899968.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: I. Z., Q. W. R. XX, Q., P. D. M., zast. advokátkou JUDr. Darinou Korábovou, Záborského ul. č. 42, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta č. 82, Bratislava, 2/ V. F., Q. M. E.. Č.. XXX/XX, S. U., 3/ V. Q., Q. Z. D., N. Y., Y. XXXNJ, F. Q., 4/ P. P., Q. W. Y., N. Y., Y. XXXNJ, žalované 2/ až 4/ zast. advokátkou JUDr. Ivanou Michalíkovou, ul. M. Pišúta č. 919/2, Liptovský Mikuláš, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 22. októbra 2014, č. k. 14C/7/1999-347, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutom výroku z r u š u j e a vec sa mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.270,- eur /2.500,- DM/, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, voči žalovaným 2/ až 4/ žalobu zamietol a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania súd prvého stupňa nerozhodol s tým, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 29. 1. 1997 došlo pri obci Podtureň k dopravnej nehode. Jej účastníkmi boli žalobca, ktorý riadil motorové vozidlo zn. K. K. K., V. Q.-R. XX a právny predchodca žalovaných 2/ až 4/ L. F., s vozidlom zn. I. Z. XX, V. C. XX-XX. Zo záznamu Okresného veliteľstva PZ Liptovský Mikuláš z 29. 1. 1997 vyplýva, že dopravnú nehodu zaviniel právny predchodca žalovaných 2/ - 4/ L. F., ktorý nedodrжал bezpečnú vzdialenosť za vozidlom žalobcu, idúcim pred ním. V tomto zázname je tiež uvedené, že v dôsledku nehody bolo poškodené vozidlo žalobcu v tomto rozsahu: zadný nárazník, zadná kapota, pravé zadné koncové svetlo, pravý zadný blatník a zadný kufor. Slovenská poisťovňa, a. s. poukázala dňa 29. 9. 1997 na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 5.528,48 DM. Pri výpočte výšky škody (a teda aj výšky poistného plnenia) vychádzala z toho, že všeobecná cena vozidla predstavovala 8.600,- DM, hodnota zvyškov vozidla bola 3.700,- DM a totálna škoda na vozidle tak predstavovala 4.900,- DM (8.600,- - 3.700,- = 4.900,- DM). K tejto sume poisťovňa pripočítala sumu 628,48 eur za znalecký posudok a tak dospela k výslednej sume 5.528,48 DM (2.806,33 eur). Žalobca pri výpočte výšky škody vychádzal z toho, že všeobecná hodnota vozidla bola 8.600,- DM, jeho hodnota po nehode predstavovala 1.200,- DM, takže škoda predstavuje 7.400,- DM. Po odpočítaní poistného plnenia 4.900,- DM tak podľa žalobcu doposiaľ neuhradená škoda predstavuje 2.500,- DM (7.400,- - 4.900,- = 2.500,- DM). Výšku škody žalobca preukazoval znaleckým posudkom znaleckej organizácie Dekra Nemecko z 10. 2. 1997 a kúpnu zmluvou z 15. 2. 1997, ktorou predal zvyšky vozidla kupujúcemu B. D. za 1.200,- DM (č. I. 81). V uvedenom znaleckom posudku (č. I. 28) sa uvádza, že obhliadka vozidla sa uskutočnila dňa 10. 2. 1997, náklady na jeho opravu predstavovali 13.945,34 DM, znovunadobúdacia hodnota vozidla je 8.600,- DM a hodnota zvyškov je 1.200,- DM. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná proti žalovanej 1/. Podľa čl. 3 Dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody, ktorý bol v zbierke zákonov publikovaný pod

č. 130/1976 Zb., rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode. Preto súd prvého stupňa vec posúdil podľa slovenského práva. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal aj na § 15 zák. č. 97/1963 Zb. Súd prvého stupňa poukázal na právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení zo 14. 1. 2013 č. k. 6Co/433/2012-255 ohľadom výpočtu výšky škody na vozidle žalobcu a v súlade s týmto právnym názorom vychádzal z toho, že žalobcovi vznikla škoda vo výške 2.500,- DM, čo predstavuje 1.270,- eur. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe vyhovel voči žalovanej 1/ a tejto uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.270,- eur z titulu poistného plnenia. Voči žalovaným 2/ až 4/ súd prvého stupňa žalobu zamietol s odôvodnením, že právny predchodca žalovaných 2/ až 4/ L. F. nebol prevádzkovateľom vozidla, s ktorým zavinil predmetnú dopravnú nehodu. Prevádzkovateľom tohto vozidla bol U. L.. Žalovaným 2/ až 4/ tak v konaní chýba pasívna vecná legitímácia. Vzhľadom na to súd prvého stupňa žalobu smerujúcu proti žalovaným 2/ až 4/ zamietol. Súd prvého stupňa žalobu zamietol i v časti úrokov z omeškania a tento zamietajúci výrok odôvodnil nasledovne: „Pokiaľ ide o uplatnené úroky navrhovateľa z omeškania, tak súd v tomto smere je viazaný názorom Krajského súdu v Bratislave, uvedenom v uznesení sp. zn. 6Co/433/2012 zo dňa 14. 1. 2013 a keďže právny predchodca odporkýň v 2/. a 4/. rade neuzavrel so súhlasom odporcu v 1/. rade dohodu o výške náhrady škody, preto odporca v 1/. rade je povinný plniť až po právoplatnosti rozsudku (§ 9 ods. 1 vyhl. č. 423/1991 Zb.).“ O trovách konania súd prvého stupňa nerozhodol (§ 151 ods. 3 O. s. p.).

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba v časti úrokov z omeškania zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie i pokiaľ ide o úroky z omeškania. Poukázal na to, že odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia zo 14. 1. 2013 č. k. 6Co/433/2012-255 uviedol, že súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, a preto sa nezaoberal tým, či a kedy sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením istiny 1.270,- eur. Tento názor odvolacieho súdu podľa žalobcu nemôže bez ďalšieho nahradiť rozhodovaciú činnosť súdu prvého stupňa o úrokoch z omeškania s odvolaním sa na § 226 O. s. p. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, že žalovaná 1/ neoprávnene odmietla žalobcovi poskytnúť poistné plnenie napriek tomu, že rozsah tohto plnenia bol preukázaný. Preto žalovanej 1/ vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Za deň ukončenia vyšetrovania poistnej udalosti treba považovať oznámenie žalovanej 1/ o odmietnutí poskytnutia poistného plnenia. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. 4. 2010 sp. zn. 4Obo/5/2010.

Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku nie je vecne správny.

Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia zo 14. 1. 2013 č. k. 6Co/433/2012-255 ohľadom úrokov z omeškania uviedol: „V časti úrokov z omeškania odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu v časti istiny 1.270,- eur zamietol, a preto sa nezaoberal tým, či a kedy sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením istiny 1.270,- eur. V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje na to, že škodca - právny predchodca žalovaných 2/ - 4/ neuzavrel s poškodeným - so žalobcom so súhlasom Slovenskej poisťovne, a. s. dohodu o výške náhrady škody. Za tohto stavu nemožno vychádzať z toho, že vyšetrenie Slovenskej poisťovne, a. s. na zistenie jej povinnosti plniť, bolo ukončené. Preto zrejme Slovenská poisťovňa, a. s. je povinná plniť až po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 9 ods. 1 vyhl. č. 423/1991 Zb).“

Odvolací súd sa stotožňuje so žalobcom v tom, že odvolací súd nevyslovil jednoznačný právny názor, že žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania (viď slovo „zrejme“ použité odvolacím súdom). Preto iba odkaz súdu prvého stupňa na vyššie citované dôvody uvedeného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nie je správny. Vzhľadom na to, pokiaľ súd prvého stupňa odôvodnil výrok, ktorým žalobu v časti úrokov z omeškania zamietol, iba poukazom na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, odôvodnenie zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvého stupňa v časti úrokov z omeškania je nedostatočné a je v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v časti úrokov z omeškania zamietnutá a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poisťovňa je povinná plniť do 15 dní po skončení vyšetrenia, nevyhnutného na zistenie jej povinnosti plniť alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške náhrady škody. Vyšetrenie je skončené, len čo so súhlasom poisťovne alebo s jej dodatočným schválením bola dohodnutá výška náhrady škody (§ 9 ods. 1 vyhl. č. 423/1991 Zb.). Dňom, keď poisťovňa písomne odmietla poškodenému nahradiť škodu alebo jej časť, môže poškodený uplatniť svoje nároky na príslušnom súde aj proti poisťovni (§ 9 ods. 2 vyhl. č. 423/1991 Zb.).

Splatnosť poistného plnenia je upravená v § 9 ods. 1 prvá veta vyhl. č. 423/1991 Zb. Druhá veta tohto ustanovenia sa týka iba prípadu, keď poistený s poškodeným uzavreli so súhlasom poisťovne alebo s jej dodatočným schválením dohodu o výške náhrady škody. K tomu v prejednávanej veci nedošlo. Ust. § 9 ods. 2 vyhl. č. 423/1991 Zb. zakotvuje oprávnenie poškodeného uplatniť nárok na náhradu škody, resp. poistné plnenie proti poisťovni. Toto ustanovenie teda stanovuje právnu skutočnosť (písomné odmietnutie nahradiť poškodenému škodu alebo jej časť), na základe ktorej vzniká poškodenému právo uplatniť žalobou voči poisťovni nárok na splnenie jej povinnosti vyplatiť za poisteného náhradu škody v tom rozsahu, v akom za ňu poistený škodca zodpovedá (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/202/2004). Tu nejde o stanovenie splatnosti poistného plnenia. Možno si totiž predstaviť, že poisťovňa písomne odmietne poškodenému nahradiť škodu alebo jej časť z dôvodu, že sa podľa nej ešte neskončilo vyšetrenie, nevyhnutné na zistenie jej povinnosti plniť. Inými slovami, ust. § 9 ods. 2 vyhl. č. 423/1991 Zb. zakladá pasívnu vecnú legitímáciu poisťovne v súdnom spore, ale nestanovuje splatnosť poistného plnenia.

Z toho v prejednávanej veci vyplýva, že poistné plnenie sa stalo splatným uplynutím 15-dňovej lehoty po skončení vyšetrenia nevyhnutného na zistenie povinnosti žalovanej 1/ plniť (§ 9 ods. 1 prvá veta vyhl. č. 423/1991 Zb.). Preto bude súd prvého stupňa v ďalšom konaní musieť zistiť, kedy Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. ukončila vyšetrenie nevyhnutné na zistenie povinnosti plniť. Odvolací súd je toho názoru, že toto vyšetrenie bolo ukončené najneskôr dňa 29. 9. 1997, kedy Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. poukázala žalobcovi z titulu poistného plnenia sumu 5.528,48 DM. Je totiž zrejmé, že najneskôr 29. 9. 1997 poisťovňa poznala všetky skutočnosti, ktoré potrebovala na vyčíslenie poistného plnenia. Toto potvrdzuje podanie Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. zo 17. 8. 2000 (č. I. 16), v ktorom táto poisťovňa uviedla, že v zmysle právnych predpisov práva miesta nehody vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 5.528,48 DM.

Výroky rozsudku súdu prvého stupňa, ktorými bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.270,- eur a žaloba bola proti žalovaným 2/ až 4/ zamietnutá, neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.